



ANDREA KOMÁRKOVÁ

VÝKŘIK
DO TMY

VÝKŘIK DO TMY

Andrea Komárková

POUŤ

Ony ty slzy učí nás lhát
Když samy sobě na kolenou
Říkáme pravdu do svých očí
A chceme se z ní roztrhat.

Pak víru čímsi zlomenou
Toužíme těly podpírat
A s hlavou v kolotoči
Jenž se točí, točí, točí
Bez možnosti zastavení
Chceme prosit o zázrak

KLÍČ

Zavřely se dveře.

A není zámku ani klíče
není kliky k otevření
nic tam není, nic tam není!

Jen únava ze zjištění,
že se budem muset bít
aby šly zase otevřít.

REINKARNACE

Možná tě to v srdci trochu bolí
a mé mlčení je
úder do radosti
co pískne místo úsměvu
ale

Nejspíš to tak všechno má být.

Vloni jsi mi vzala všechny deštníky
kůže se nedala
vyždímat do sucha
zachránila jsem jen své oči-
sklopila víčka-
a spala někde v lese z vlastních přesliček.

Po roce je zase podzim.
a já jsem
a ty jsi
neumřela

DORUČOVATEL

Každý den
uvazuji šálu vzpomínkám
aby neonemocněly a
mažu svou
rezavou duhu,
aby jednou zase zářila.

V práci bouchám lidem
pohádky do podpatků jejich bot
a oni je pak
s každým úderem
vráží do chodníků
do cest a do země
aby si je přečetli
i ti
dole.

IRONIE

Nechtěla, aby na ni přšlo,
tak si stoupla pod stromy
když nebe osvítily blesky.

PŘILNU K TVÉMU PLÁČI

Klepou mi na hrudník
sovy
co se bojí svých nočních můr
tělem přilnu k jejich pláči
nechám je dýchat než
se setmí

MÁLO BIČŮ

Dívám se na ta
zvířata -
jsem lev
a chci řvát

a oni
oholili mou hřívu
prasata
se s ní teď
zahřívají v chlívu

STROMY PRÝ NESLYŠÍ

Stromy prý neslyší
Tak skrz mízu
Spouštěly slzy k zemi

To když do jejich těl
Vyrývali svá srdce
Navždy ty a já

S dlaněmi u sebe
A s propletenými prsty
Seděli u kmenů a
Hořeli